

Der er jo saaledes aabnet en forholdsvis let Afgang til at optage hidtilværende Biveie som Landeveie. Paa den anden Side kan der naturligvis paavises andre Punkter i Loven, som ville forøge Byrderne. Saaledes kunne de Bestemmelser i Loven, som ville medføre, at alle saakaldte herreløse Veie fremtidig skulle gaa ind under Communens Vedligeholdelse, ganske vist anføres som Punkter, der ville forøge Byrden. Jeg troer i det Hele taget ikke, det vil have nogen Banffelighed paa saa at sige ethvert Punkt i Loven at paavise, hvorledes Bestemmelserne ville virke enten til Forøgelse eller Formindskelse af Byrderne for de paagældende Districter, og jeg maa tilstaae, at jeg ikke seer, hvorledes det skulde være muligt at gennemføre en Lov med et Omfang som denne, som fuldkomment ordner, for ikke at sige omordner og tildeels fuldkaster det hidtilværende Vedligeholdelsessystem, naar man vil fastholde det, som det ærede Medlem anseer for et Princip, der gaaer igjennem Loven, nemlig den lige store Byrde for alle Communer eller rettere, at Communerne ikke skulle komme til at bære forøgede Veibylder. — Det ærede Medlem har i sin Tver for at hævde Correctheden af det Udtrykt, som findes i det af ham stillede Ændringsforslag, berørt en Ucorrecthed, som findes i mit Ændringsforslag til § 5, og jeg kan derfor ikke godt undlade at komme ind derpaa. Det er ganske vist, at den Betegnelse, som der er givet, ikke er fuldkomment udtømmende, men jeg haaber dog, at det ærede Medlem vil vise mit Ændringsforslag den Nødsnødvendighed at indrømme, at, om det end ikke er fuldkomment udtømmende og correct, saa er det dog langt correctere end, hvad der nu staaer i Loven, saa at man dog ved at vedtage det vil opnaae et Fremstrid eller en Forbedring, medens jeg netop ikke troer, at dette vil blive Tilfældet ved at vedtage den af det ærede Medlem foreslaaede Correctur, som i mine Tanker kun substituerer en Ucorrecthed med en anden, som vil tage sig altsfor besynderligt ud mellem sine Omgivelser til at kunne blive staaende. Naar det ærede Medlem endda havde stillet sig den Opgave at gennemføre den samme Correctur paa alle Punkter i Loven, fik det at gaae, men naar det efter det ærede Medlems Forslag kun stæer

her, maa dette Udtrykt ganske vist søle sig meget fremmed og geneert i sine Omgivelser. — Jeg kan heller ikke med det ærede Medlem tilraade at vedtage Ændringsforslaget til § 6 i Forventning om, at man til 3die Behandling vil kunne faae den fornødne Bestemmelse indsat istedetfor det, der efter Forslaget skal falde bort; jeg vil netop anbefale Thinget at forkaste dette Ændringsforslag, indtil man seer, om der bydes noget Tylbestjørende istedet derved.

B. Petersen: For det af den høitærede Indenrigsminister til § 2 stillede Ændringsforslag, som jeg haaber, at det ærede Thing vil vedtage, er jeg den høitærede Indenrigsminister meget taknemmelig; derved sikkes der idetmindste enkelte af Kjøbstadcommunerne, at der ikke ved Lovforslaget paabyrdes dem nogen større Udgift, end de hidtil have haft til deres Hovedlandeveisgader. Jeg siger udtryffeligt kun „enkelte af Kjøbstadcommunerne“, thi det er temmelig vist, at Lovforslaget, hvis jeg opfatter det rigtigt, vil paabyrde en stor Deel Kjøbstadcommuner betydelige Udgifter til Landeveisvæsenet, som de ikke hidtil have haft, idet der nemlig i dets § 3 er bestemt, at Omkostningerne til Vedligeholdelsen af Landeveisnettet skulle fordeles mellem Kjøbstæderne og Landet, saaledes at Kjøbstædernes Kæmmerkasse skal ubrede den Deel, som falder paa Kjøbstædernes Hartkorn. Det er jo vitterligt, at, dersom Lovforslaget i Henseende til dette hele Forhold var blevet vedtaget omtrent i den Skikkelse, hvori det blev forelagt af den høitærede Minister i det andet Thing, saa vilde Fortsættelser af Landeveie, som danne Kjøbstadgader, have kunnet optages med mellem de Veie, som skulle vedligeholdes for fælles Regning af Kjøbstad og Land, og i saa Fald havde Reglen i § 3, at Kjøbstæderne deeltage i Vedligeholdelsen af det almindelige Veinet lige med Landet og i saa Henseende stilles ligesom Landet, idet man siger: „til at holde Landeveiene vedlige bidrage saavel Kjøbstad som Land forholdsvis efter deres Hartkorn“, været naturligt, men efterat den Bestemmelse, at Kjøbstadgader, naar de danne Fortsættelse af Landeveie og altsaa udgjøre en bestemt Deel af det hele Veinet, kunne optages i dette efter §